

БАРАНОВСЬКИЙ

Олександр Іванович
bai@ubs.gov.ua

УДК 336.76

ТРАНСФОРМАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО
РЕГУЛЮВАННЯ В КОНТЕКСТІ
ІНТЕГРАЦІЇ РИНКУ
НЕБАНКІВСЬКИХ ФІНАНСОВИХ
ПОСЛУГ УКРАЇНИ У СВІТОВИЙ
ФІНАНСОВИЙ ПРОСТІР

ЛЕВЧЕНКО

Валентина Петрівна
Valentyyna.levchenko@gmail.comд.е.н., професор, проректор по
науковій роботі, Університет
банківської справиTRANSFORMATION IN PUBLIC
ADMINISTRATION IN THE CONTEXT
OF THE INTEGRATION OF THE NON-
BANK FINANCIAL SERVICES
MARKET IN UKRAINE IN THE
WORLD FINANCIAL PROSPECTк.т.н., доцент, Київський
національний університет
технологій та дизайну

Стаття присвячена дослідженню впливу інтеграційних процесів на ринок небанківських фінансових послуг України. Проаналізовані трансформаційні зміни інструментарію державного регулювання ринку небанківських фінансових послуг. Встановлені перспективи світових фінансових ринків в рамках інтеграції вітчизняного ринку небанківських фінансових послуг у глобальний простір.

Статья посвящена исследованию влияния интеграционных процессов на рынок небанковских финансовых услуг Украины. Проанализированы трансформационные изменения инструментария государственного регулирования рынка небанковских финансовых услуг. Установлены перспективы мировых финансовых рынков в рамках интеграции отечественного рынка небанковских финансовых услуг в глобальное пространство.

The article is devoted to the research of the influence of integration processes on the market of non-bank financial services of Ukraine. The transformational changes of the instruments of state regulation of the non-bank financial services market are analyzed. The perspectives of the world financial markets in the framework of integration of the domestic market of non-bank financial services into the global space are established.

Ключові слова: фінансові посередники, ринок небанківських фінансових послуг, інтеграція, державне регулювання, пруденційний нагляд

Ключевые слова: финансовые посредники, рынок небанковских финансовых услуг, интеграция, государственное регулирование, пруденциальный надзор

Keywords: financial intermediaries, non-bank financial services market, integration, state regulation, prudential supervision

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Глобалізаційні та інтеграційні процеси є невід'ємними складовими функціонування сучасної економіки України. Дані процеси сприяють підвищенню транскордонної мобільності капіталів, інтенсифікації фінансових потоків в межах країни, дерегулюванню та лібералізації фінансових відносин, розвиткові новітніх інформаційних систем, форм і методів взаємодії між суб'єктами ринку, появі нових комплексних фінансових продуктів. Виникнення нових інструментів провадження діяльності фінансовими посередниками та розширення каналів руху фінансових ресурсів обумовлюють трансформацію і державного регулювання та його переорієнтацію на пруденційні засади реалізації. У цьому контексті в межах нашого дослідження вважаємо за доцільне визначити особливості інтеграції вітчизняного ринку небанківських фінансових послуг у світовий фінансовий простір та процес переорієнтації інструментів державного регулювання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Питаннями інтеграції ринків фінансових послуг до глобальної фінансової архітектури займалися такі вчені, як А.А. Болдова, К.М. Бреус, Л.О. Вітренко [6], Д.Ю. Мамотенко [12], К. Отченаш [13], Є.А. Поліщук [14], В.Ю. Шевченко [16]. В свою чергу, науковцями, які в своїх працях розглядали сучасні трансформаційні зміни інструментів державного регулювання, є С.В. Глібко, Г.М. Шовкопляс, І.О. Ониськів [7], О.М. Залетов [8], О.В. Клименко [9], К.В. Клименко, І.П. Колосов [10]. Однак досі актуальними залишаються питання виявлення найбільш значимих інтеграційних процесів на ринку небанківських фінансових послуг України та впровадження дієвих інструментів державного регулювання в новітніх умовах розвитку економіки.

ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ

Вищезазначене зумовлює необхідність аналізу трансформації державного регулювання в контексті

інтеграції ринку небанківських фінансових послуг України у світовий фінансовий простір.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Однією зі складових стратегії фінансового розвитку України є поглиблення інтеграції вітчизняних фінансових посередників у світовий фінансовий простір. Потреба в цьому визначається двома основними факторами: дефіцит власних фінансових ресурсів, а також потреба в інноваційних фінансових технологіях.

Інституційна та операційна консолідація передбачає об'єднання зусиль фінансових компаній для отримання якісно нових конкурентних переваг на ринку за рахунок впровадження крос-продажів фінансових послуг та поєднання бізнес-процесів компаній, їх клієнтських баз даних, каналів збуту та централізації ІТ платформи. Одна із найбільш поширених технологій в умовах загострення конкурентної боротьби є застосування методу перехресних продажів (cross-selling), що ґрунтується на пропозиції надання додаткових супутніх послуг компаніям-партнерам. Дана технологія дозволяє підвищити рівень прибутковості фінансових операцій, а також наростити клієнтський портфель за рахунок просування фінансових продуктів серед клієнтів компаній-партнерів. Наприклад, страхова компанія може укласти договір про співробітництво з банками та іншими небанківськими фінансовими установами щодо захисту майнових інтересів цих компаній та їх клієнтів, а саме на страхування: комерційних (товарних) кредитів, лізингових операцій, ризиків факторингу, життя позичальника, майна та співробітників фінансових компаній та інші.

З метою отримання синергетичного ефекту від об'єднання інформаційних, технологічних, кадрових та інших ресурсів відбувається конвергенція або консолідація компаній. Найчастіше дані процеси охоплюють банки та страхові компанії.

Світова фінансова криза 2008-2009 рр. засвідчила неспроможність та неефективність дій національних органів державного регулювання у боротьбі з дестабілізуючими чинниками зовнішнього середовища. І тому на міжнародному рівні постала проблема підвищення регуляторних вимог до діяльності фінансових посередників з метою недопущення таких кризових явищ. Проблеми платоспроможності фінансових установ, волатильність валютного курсу, посилення конкуренції на ринку призвели до збільшення кількості ризикованих операцій за участю фінансових інститутів, що відповідно актуалізує потребу в удосконаленні інструментарію пруденційного регулювання. Світова практика не дає закріпленого в нормативних актах визначення пруденційного нагляду за фінансовими посередниками. Провідними міжнародними документами є Директива Європейського Парламенту та Ради № 2009/138/ЄС від 25 листопада 2009 р. щодо заснування та здійснення діяльності зі страхування та перестраховування (Solvency II), Угода у рамках Базельського комітету з банківського нагляду щодо міжнародної конвергенції вимірювання капіталу та стандартів (Basel II) та стандарти Міжнародної асоціації

органів страхового нагляду (IAIS), Міжнародної асоціації органів нагляду за недержавними пенсійними фондами (IOPS) та Міжнародної асоціації кредитних спілок (WOCCU) [1, 3, 11].

Solvency II не містить нормативної бази з запровадження детальних критеріїв для здійснення пруденційного нагляду, а описує лише базові процедури або основні засади. Наголошується на тому, що максимальна гармонізація процедур пруденційного нагляду у межах Співтовариства є вкрай необхідною. Європейським комітетом з нагляду за страхуванням та пенсійним забезпеченням (Committee of European Insurance and Occupational Pension Supervisors (CEIOPS)) надані попередні рекомендації для регуляторів держав-членів ЄС щодо використання у межах здійснення пруденційного нагляду окремих статей директиви Solvency II, які оприлюднені 10 листопада 2009 р. та постійно доопрацьовуються [4].

Впродовж останніх років в Україні активізувалася робота зі створення підґрунтя для впровадження пруденційного нагляду за небанківськими фінансовими установами з боку Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Дійсно, реалізація даного напрямку повинна сприяти остаточному переходу на міжнародні стандарти нагляду, подальшій інтеграції та співпраці регуляторів на міждержавному рівні, що загалом позитивно впливатиме на вітчизняний ринок послуг небанківських фінансових установ. Проте, для досягнення зазначеного ефекту при реалізації запропонованого напрямку регулятор має орієнтуватися на загальновизнані стандарти і підходи здійснення пруденційного нагляду. Так, необхідно обрати систему регулювання страхових компаній, що діє відповідно до Solvency II, для кредитних установ – врахувати рекомендації Міжнародної ради кредитних спілок, а для пенсійних фондів – рекомендації Міжнародної асоціації органів нагляду за НПФ (International Organisation of Pension Supervisors (IOPS)).

Зазначені принципи повинні бути покладені в основу стратегічних документів, що розробляються в даній сфері, зокрема Концепції запровадження пруденційного нагляду за небанківськими фінансовими установами, здійснюваного вітчизняним регулятором ринків фінансових послуг.

Поряд із тим, практична відсутність досвіду застосування окремих аспектів пруденційного нагляду на вітчизняному фінансовому ринку потребує поетапності впровадження пруденційного нагляду відповідно до фінансово-економічної ситуації та стану ринку послуг небанківських фінансових установ. Кожен з етапів, поряд із реалізацією визначених практичних заходів, повинен включати консультації з фінансовими установами та урахування їх пропозицій при розробці нормативно-правових актів та методичних рекомендацій щодо впровадження пруденційного нагляду за діяльністю небанківських фінансових установ у розрізі секторів фінансового ринку.

Введення системи пруденційного нагляду передбачає, що, крім оцінки фінансових показників та нормативів, яка здійснюється на підставі аналізу фінансової та регуляторної звітності фінансових установ, проводитиметься оцінка нефінансових показників

(системи управління, розкриття інформації, ринкової поведінки тощо) [17**Ошибка! Источник ссылки не найден.**].

Для забезпечення послідовності переходу до нових норм та засад регулювання регулятор вітчизняних ринків фінансових послуг у процесі розвитку системи пруденційного нагляду повинен поступово переходити від фокусування наглядового процесу на перевірку ретельного дотримання небанківською фінансовою установою вимог та правил до оцінки внутрішньої системи управління ризиками фінансової установи. З цією метою регулятор має заохочувати застосування небанківськими фінансовими установами внутрішніх моделей, що дадуть змогу зменшити системний ризик завдяки більш точному визначенню ризиків конкретної небанківської фінансової установи.

Основними цілями здійснення пруденційного нагляду є захист інтересів споживачів фінансових послуг, запобігання неплатоспроможності та забезпечення фінансової стійкості небанківських фінансових установ через застосування відповідних коригувальних заходів шляхом:

- виявлення підвищених ризиків у діяльності;
- контролю за платоспроможністю, ліквідністю та прибутковістю;
- мінімізації випадків банкрутства та системної кризи;
- прогнозування майбутніх фінансових результатів на основі звітів поточного періоду.

Для впровадження пруденційного нагляду на ринку небанківських фінансових послуг необхідно виконати ряд завдань, основними з яких є:

- остаточний перехід на Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ);
- посилення ролі та відповідальності аудиторів та актуаріїв;
- удосконалення чинних форм звітності, які забезпечать надходження даних, необхідних для здійснення ефективного пруденційного нагляду;
- розвиток національної системи підготовки актуаріїв та запровадження відповідальності актуарія;
- побудова ефективної автоматизованої системи приймання, обробки, зберігання та аналізу даних на всіх рівнях нагляду;
- удосконалення інституційної спроможності регулятора [11].

Інтенсивність та радикальність змін в інформаційно-технологічному забезпеченні також значною мірою впливає на функціонування небанківських фінансових посередників за рахунок використання таких інновацій: технології розподіленого реєстру (блокчейну), нові бізнес-моделі для моніторингу, аналізу та контролю за фінансовими операціями, оцифрування фінансових відносин тощо.

На сьогодні провідні фінансові установи працюють над запуском системи блокчейну у свою діяльність. Блокчейн – це величезна база даних загальною користування, яка поєднує в собі цілий ряд математичних, криптографічних та економічних принципів та функціонує без централізованого керівництва. Повноцінне використання блокчейну дозволить сут-

тєвим чином знизити витрати на бек-офісних операціях, підвищити рівень прозорості діяльності та загалом трансформувати інфраструктуру фінансового ринку за рахунок мінімізації ролі посередників у здійсненні трансакцій [5]. Ці технології зроблять процес фінансових трансакцій в майбутньому більш надійним, прозорим і дешевим. Проте такі кардинальні зміни можуть бути реалізовані лише за умови тісної співпраці з фінансовими компаніями, регуляторами та ІТ представниками.

Безсумнівно, що підвищення вартості бізнесу та залучення клієнта сьогодні відбувається майже виключно за рахунок технологій. Питання наскрізної ідентифікації в Європі і Америці практично вирішене, а саме операції з електронним цифровим підписом, з розпізнанням голосу, відбитку пальця або зовнішності. В Україні введення таких інновацій у фінансовий сектор досі є неможливим, оскільки потрібно вирішити дане питання на законодавчому рівні.

Все більше споживачів фінансових послуг у світі переходять на автоматизовані системи консультування з управління активами. Мобільні автоматизовані платформи надають клієнтам велику гнучкість і зручність доступу до необхідної інформації, можливість прийняття виважених фінансових рішень.

Очевидний вплив глобалізаційних процесів на функціонування фінансових посередників, а також стрімкий розвиток інформаційних технологій суттєвим чином позначився на асортименті фінансових послуг. Одним із основних викликів сьогодення для компаній є максимальна адаптація до потреб споживачів та захист їх інтересів в умовах мінливого середовища.

Починаючи з 1990-х рр. активно розвиваються конвергентні процеси на ринку, які відкрили нові можливості для страхових компаній в частині використання альтернативних механізмів управління прийнятими у страхування ризиками та рефінансування активів страхових компаній. У поле інтересів страховиків потрапляє фондовий ринок з його місткістю та фінансовими можливостями. Страхові компанії починають активно використовувати механізми сек'юритизації, звісно адаптовані до особливостей страхової діяльності. З'являється нова, досить специфічна, група цінних паперів – insurance-linked securities, тобто цінні папери, які пов'язані з договорами страхування [15]. По суті, ця група цінних паперів є видом боргових зобов'язань, найчастіше це облігації, які емітуються страховою компанією та розміщуються серед інституційних інвесторів. Характерною особливістю є те, що виплати за ними залежать від настання та рівня збитковості визначеної умовами емісії страхової події. Основна ідея існування такого механізму полягає у наданні страховим компаніям альтернативних інструментів управління страховими ризиками.

Фахівці Всесвітнього економічного форуму приділяють багато уваги так званому базовому ризику страхових компаній і за різними видами страхування виділяють інструменти з базовим ризиком та без нього (табл. 1).

Таблиця 1

Інструменти страхового ринку з базовим ризиком і без нього [складено автором на основі [2]]

Вид страхування	Інструменти з базовим ризиком	Інструменти з обмеженим базовим ризиком або без нього
Нон-лайфове страхування	– облігації катастроф (cat bonds); – катастрофічні свопи (cat swaps); – варанти страхових збитків (ILW – Industry loss warranties)	– сайдкари (sidecars); – облігації катастроф з відшкодуванням на основі тригера (cat bonds with indemnity based trigger)
Лайфове страхування	– облігації на випадок екстремального рівня смертності (extreme mortality bonds); – цінні папери, пов'язані з довічними договорами страхування (Longevity ILS)	– цінні папери, що базуються на сек'юритизації з урахуванням майбутніх доходів (embedded value securitization); – облігації типу XXX та AXXX (XXX and AXXX bonds)

У контексті дослідження нових фінансових продуктів звернемо увагу на фінансовий інструмент, який користується значним попитом серед населення розвинених країн світу, а саме інвестиційне страхування (unit-linked insurance). Даний вид страхового продукту передбачає безпосередню участь страховальника в інвестиційному процесі, дозволяючи йому самостійно визначати напрями розміщення коштів. Інвестиційне страхування є найбільш поширеним фінансовим інструментом серед страховальників Швеції (близько 80 % зібраних сукупних страхових премій), США та Естонії (близько 60 %), Австрії (50 %).

Отже, складнощі нинішнього нормативно-правового забезпечення, інтенсивний розвиток технологій та інновацій створюють серйозні проблеми для фінансових інститутів, оскільки регулятори продовжують очікувати від керівництва даних компаній надійного контролю, дотримання стандартів в управлінні ризиками. На основі критичного аналізу закордонного та вітчизняного досвіду функціонування фінансових компаній у кризовий та посткризовий період доцільно виокремити основні завдання регуляторного характеру, що мають у найближчому майбутньому бути вирішеними:

1. Покращення системи менеджменту та корпоративного управління. Незважаючи на підвищену увагу з боку регулюючих органів і організацій по зміцненню структур управління та механізмів контролю за ризиками по всій індустрії фінансових послуг, випадки неправомірних дій (тобто, непрофесійна поведінка працівників, порушення етичних норм, дії, пов'язані з отриманням неправомірної вигоди) виникають дедалі частіше. Проблема полягає в тому, що вище керівництво здійснює все більше ризикових операцій з метою отримання додаткового прибутку, не надаючи належної уваги захисту коштів юридичних та фізичних осіб, що виступають клієнтами їх компаній. Для вирішення даної проблеми запропоновано ввести відповідальність представників топ-менеджменту та власників за дії та бездіяльність, що призвели до неплатоспроможності фінансової установи, а також посилити контроль за операції з пов'язаними особами.

2. Поліпшення якості формування баз даних для оцінки ризиків. Однією із причин прийняття неефективних та неадекватних управлінських рішень є використання застарілих баз даних та інструментарію для

оцінювання ризиків або інших процесів. Так, традиційні системи розрахунку тарифів зі страхування життя ґрунтуються на використанні таблиць смертності, для яких характерним є неповнота та ненадійність статистичних даних. Одна з причин тут може бути пов'язана з неповнотою статистичного обліку смертних випадків (особливо в дитячому віці), інша – з недостатністю (в статистичному сенсі) чисельності населення регіону, для якого будується таблиця смертності.

3. Мінімізація ризиків кібербезпеки та забезпечення захисту персональних даних. Злочинність в кіберпросторі стає однією з головних проблем сучасних електронних технологій. Сьогодні в світі понад 9 млрд. підключених електронних пристроїв, і експерти прогнозують зростання їх числа до 24 млрд. одиниць до 2020 р.. Оскільки фінансові інститути все більше залежать від інформаційних і телекомунікаційних технологій для надання послуг своїм споживачам і бізнес-клієнтам, необхідно сформувати на наднаціональному рівні ефективну систему по протидії кіберзлочинності. Хакерські атаки можуть негативно впливати на проведення окремих трансакцій та процесів, а також підірвати довіру громадськості до індустрії фінансових послуг загалом. У даному контексті необхідно удосконалити нормативно-правову базу щодо посилення відповідальності компаній за збереження конфіденційності та захист персональних даних.

4. Розширення сфери регуляторного впливу на функціонування нових учасників ринку та/або існуючих з оновленим асортиментом фінансових послуг. Глобалізаційні процеси значною мірою трансформували інституційну структуру фінансового ринку. Поява таких фінансових технологій, як віртуальні валюти, мобільні платежі, краудфандінг, різноманітні стартапи у сфері фінансів змінюють традиційні фінансові послуги і управління ними, а також схильності до ризиків. Більшість із цих інновацій перебувають поза межами регульованих фінансових послуг, і тому необхідно розробити комплекс норм щодо контролю за діяльністю фінансових установ.

5. Посилення контролю за діяльністю фінансових установ в контексті їх можливої участі в легалізації кримінальних доходів або фінансування тероризму. У глобальному вимірі масштаб операцій з відмивання доходів, отриманих злочинним шляхом, оцінюється на рівні від 2 % до 5 % до світового ВВП або близько 1 – 2 трлн. дол. США на рік. Зі зростанням

кількості терористичних актів, відмивання грошей і фінансування тероризму більш пріоритетними для урядів різних країн постають питання щодо подолання цих проблем. За останні кілька років, тільки в США, на близько десятку глобальних фінансових установ були накладені штрафи від сотні мільйонів до мільярдів доларів за відмивання грошей і / або порушення санкцій. Деякі фінансові інститути вступили в протиріччя з регуляторами в одній країні для незаконних методів ведення бізнесу в іншій. Часто виникає запитання, де установа може законно працювати, якщо на неї накладено санкції в іншій країні.

Проблема інтеграції України у світовий фінансовий простір є багатопланою і передбачає вирішення кількох завдань:

1) трансформація національної фінансової системи на ринкових засадах (передбачається трансформація сфер і ланок фінансової системи, а також прин-

ципів функціонування фінансового ринку відповідно до міжнародних вимог);

2) гармонізація фінансового законодавства відповідно до міжнародних критеріїв і вимог;

3) покращення загального інвестиційного клімату;

4) забезпечення дієвого механізму міжнародних грошових потоків через систему міжнародних розрахунків;

5) організаційне забезпечення взаємодії та позитивна історія співпраці з міжнародними фінансовими організаціями (МВФ, ЄБРР, Світовий банк).

Враховуючи загальні проблеми інтеграції вітчизняного фінансового сектору, визначимо найважливіші перспективи й вимоги світових фінансових ринків в рамках інтеграції вітчизняного ринку небанківських фінансових послуг у світовий фінансовий простір (табл. 2).

Таблиця 2

Перспективи світових фінансових ринків в рамках інтеграції вітчизняного ринку небанківських фінансових послуг у глобальний простір [складено автором на основі [12]]

Перспективи та вимоги	Характеристика
Високі світові стандарти та вигідна ціна	Суб'єкти ринку небанківських фінансових послуг, які хочуть бути конкурентоспроможними в рамках світового фінансового простору, мають дотримуватись високих галузевих стандартів якості фінансових послуг та продуктів, ефективного позиціонування на ринку, наявності ноу-хау, інформаційної й маркетингової підтримки. Конкурентний тиск дуже великий. Ціна продукту являє собою в більшості випадків найнижчу вигідну ціну з мінімальним рівнем прибутковості. Водночас фінансовий посередник отримує доступ до великого ринку з високим рівнем оборотності.
Більш високий рівень диверсифікованості та високий темп впровадження інновацій	Світовий фінансовий простір надає доступ до глобальної бази клієнтів - інвесторів і позичальників, які обирають між фінансовими посередниками, фінансовими продуктами, валютами, ризиками тощо. Ефективно діючі небанківські фінансові установи, отримуючи повноту інформації про світові потоки капіталів, споживчі потреби, можуть знайти нових інвесторів з різних ринків, що знижуватиме їх фінансові ризики. Водночас глобальний прес конкуренції змушуватиме постійно підтримувати темп введення інновацій, більш високий, ніж на ринку, захищеному національною протекціоністською політикою.
Більш висока ліквідність	Завдяки великій кількості споживачів і постачальників фінансових ресурсів світовий фінансовий простір полегшує процес пошуку залучення та розміщення капіталу.
Більш ефективний розподіл капіталу	Глобалізація та світовий фінансовий простір дають можливість більш ефективного розподілу інвестиційного капіталу, принаймні в середньостроковій перспективі. Інтеграція заохочує взаєморозуміння інвестора й позичальника в напрямі досягнення найефективніших інвестиційних можливостей за інших заданих умов у світовому масштабі.
Професійне управління ризиками	Глобалізація, інформаційні технології, фінансові інновації й сучасні теорії по управлінню портфелями активів дозволяють небанківським фінансовим посередникам виробити особливу систему управління та оптимізації ризиків: ризики поділяються, оцінюються, заново компонуються, ліквідуються й лімітуються. Таким чином, управлінням ризиками займаються компетентні особи або структурні підрозділи, які їх оцінюють, ідентифікують, приймають й контролюють.
Стимулювання розвитку національного фінансового ринку та економіки загалом	Інтенсифікація взаємозв'язків вітчизняних небанківських фінансових установ з іноземними в рамках світового фінансового простору підвищуватиме загальний рівень компетенцій фінансових посередників, їх культуру розробки та продажу сучасних фінансових продуктів та послуг. Позитивний імідж фінансових установ, як інтегрованих суб'єктів світового фінансового ринку, сприятиме підвищенню ділового клімату та інвестиційної привабливості підприємств реального сектору економіки.

Таким чином, в умовах динамічного економічного розвитку та постійних змін в регуляторних нормах, інформаційно-технологічному середовищі вкрай ак-

туально для фінансових посередників швидко адаптуватися до мінливих умов з метою отримання конкурентних переваг як на внутрішньому, так і на міжна-

родному ринку. Державним органам регулювання, в свою чергу, необхідно розвивати існуючі інструменти нагляду та впроваджувати інноваційні методи попередження ризику.

ВИСНОВКИ

Таким чином, глобалізаційні та інтеграційні процеси суттєвим чином трансформують систему функціонування ринку небанківських фінансових послуг внаслідок появи нових учасників або зміни функцій вже існуючих, розширення асортименту фінансових послуг, впровадження в роботу інформаційно-технічних інновацій тощо. Дані зміни призводять до необхідності адаптації національних економік до сучасних трансформаційних змін шляхом здійснення комплексу структурних та функціональних перетворень у системі державного регулювання ринку небанківських фінансових послуг.

Список використаних джерел

1. Basel Committee on Banking Supervision. Basel III : A global regulatory framework for more resilient banks and banking system [Electronic resource] / Bank for International Settlements. – 2010. – Mode of access: <http://www.bis.org/publ/bcbs189.pdf>
2. Convergence of Insurance and Capital Markets [Electronic resource]. – 2008. – Mode of access: http://www3.weforum.org/docs/WEF_InsuranceCapitalMarketsConvergence_Report_2008.pdf - Title from the screen.
3. EC releases Omnibus II directive [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.ey.com/GL/en/Industries/Financial-Services/Insurance/Omnibus-II-directive-proposal-on-19-January-2011> - Title from the screen
4. Solvency II FSA [Electronic resource]. – Access mode: <http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:335:0001:0155:EN:PDF>.
5. The future of Financial Infrastructure. An ambitious look at how blockchain can reshape financial services / World Economic Forum [Electronic resource]. – Access mode: http://www3.weforum.org/docs/WEF_The_future_of_financial_infrastructure.pdf
6. Болдова А.А. Інтеграція ринку фінансових послуг у глобалізоване світове середовище / А.А. Болдова, К.М. Бреус, Л.О. Вітренко // Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. - 2013. - № 2. - С. 6-13
7. Глібко С.В. Актуальні питання правового регулювання ринків фінансових послуг в Україні: монографія / С.В. Глібко, Г.М. Шовкопляс, І.О. Ониськів. – Х.: Право, 2016. – 186 с.
8. Залетов О.М. Макропруденційний нагляд та регулювання страхового ринку [Електронний ресурс] / О.М. Залетов // Фінансовий простір. – 2014. – № 1. – С. 68-71.
9. Клименко О.В. Розвиток системи регулювання ринків небанківських фінансових послуг в Україні / О.В. Клименко // Економіка України. - 2014. - № 5. - С. 58-69.
10. Клименко К.В. Напрями реформування державного регулювання ринку небанківських фінансових послуг в Україні / К.В. Клименко, І.П. Колосов // Наукові праці НДФІ. - 2017. - Вип. 2. - С. 97-117.
11. Концепція запровадження пруденційного нагляду за небанківськими фінансовими установами: Розпорядженням Нацкомфінпослуг : від 15.07.2010 р. № 585. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.uaib.com.ua/files/articles/1301/85_4.pdf.
12. Мамотенко Д.Ю. Глобалізація міжнародних фінансових ринків / Д.Ю. Мамотенко // Гуманітарний вісник ЗДІА, 2009. - №39. С. 229-237.
13. Отченаш К. Інтеграція національних ринків фінансових послуг: дослідження європейського досвіду / К. Отченаш // Ринок цінних паперів України. Вісник Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку. - 2009. - № 1-2. - С. 99-100
14. Поліщук Є.А. Роль євроінтеграційних процесів у розвитку небанківських фінансових установ в Україні / Є.А. Поліщук // Європейський вектор економічного розвитку. Економічні науки. - 2014. - № 2. - С. 177-184.
15. Стратегія реформування державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг на 2015-2020 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://nfp.gov.ua/files/Стратегія_final.doc
16. Шевченко В.Ю. Інтернаціоналізація та конкурентоздатність національних фінансових систем / В.Ю. Шевченко // Теоретичні та прикладні питання економіки. - 2010. - № 21. - С. 89-95.
17. Семенов А.Ю. Діяльність небанківських фінансових установ у контексті економічного зростання / А.Ю. Семенов // Вісник Запорізького національного університету. – (Серія «Економічні науки»). – 2011. – № 1(1). – С. 139-148.